

afgiften på den lille varevogn, en mor, der har tre børn, er nødt til at have for at kunne hente økologiske gulerødder. Hun skal af med 5.000 kr. mere i vægtafgift.

Det er ikke nemt at forstå, at vi har en socialistisk regering. Det går ud over dem i de tyndt-befolkede områder, og det er de lavest bemidlede.

Frank Aaen (EL):

Nu skal det her selvfølgelig ikke blive til en trafikpolitisk debat, men jeg vil dog alligevel sige i anledning af de sidste bemærkninger, at for det første er der selvfølgelig sørget for penge til amterne, når vi pålægger dem at nedsætte priserne. For det andet, at hvad angår, at nogle muligvis bliver urimeligt ramt af afgiften på de gule plader ved privatbenyttelse, er det noget, vi i øjeblikket er ved at kigge på for ikke at gøre nogen uret.

Men tilbage til den kommunalpolitiske redegørelse: Vi mener, at noget af det mest centrale i redegørelsen er de områder, hvor der peges på visse problemer i udviklingen af det kommunale demokrati. Der peges korrekt på, at der er en positiv udvikling af brugerindflydelse, men samtidig er der problemer med det folkelige engagement: for få stiller op. Selv om der sidst skete en stigning i valgprocenten, er det generelt sådan, at valgdeltagelsen er for lav ved kommunevalgene.

Der peges også med stor ret på det stigende antal kommunale fællesskaber og det problem, det giver med sammenhængen mellem de folkevalgte og borgerne og de opgaver, der udføres, og så kan man sige, at man oven i købet i de linjer er meget forsigtig i beskrivelsen af problemet. Hvis man tænker på de store, voldsomme problemer, vi har med Hovedstadens Sygehusfællesskab, med Øresundsselskabet og med HT, vil jeg sige, at når vi har de ting oven i de gammelkendte problemer på området, er det faktisk noget, der burde tages mere håndfast fat i. Det er et problem, der vokser stærkt med flere fællesskaber, med flere selskaber og med udlicitering af opgaver, som i sig selv også betyder en afdemokratisering. Og så bliver det jo værre endnu med hjælp nede fra Bruxelles.

Unionen nævnes i redegørelsen, men bliver næsten nævnt på en måde, så man skulle tro, at Unionens nye samarbejde øger det kommunale selvstyre, og det gør det måske på et enkelt punkt, men der står ikke noget om udlicitering. Jeg mener faktisk, at EU's udliciteringskrav og

den måde, man tænker på at udvikle dem på nede i Unionen, både har udhulet og truer med at udhule det kommunale selvstyre ganske væsentligt. Udbudskravet truer den måde, affaldshåndteringen bliver organiseret på i Danmark. Debatten, vi har haft om leverancer af hjælpemidler, som støder ind i EU-direktiver, store ændringer på energiområdet, elforsyning, varmeforsyning, vandforsyning, enten har udhulet eller truer med at udhule det lokale selvstyre. Der er faktisk på flere områder noget, som ligger som en tikkende bombe.

Jeg mener faktisk, det er helt afgørende, at hvis ikke vi kan komme ud af den forening, og det ønsker vi jo i Enhedslisten, at vi så i hvert fald kan få revideret EU's udbudskrav på en måde, så det kommunale selvstyre kan oprettholdes og udvikles uden EU's indblanding.

For at tage det op, jeg startede med at sige, mener vi, at det mest centrale i redegørelsen er, at der er brug for en diskussion om at styrke det kommunale og det lokale demokrati, og at vi skal have vendt udviklingen af hensyn til demokratiet i samfundet, men faktisk også af hensyn til kvaliteten i ydelserne. Det er jo rigtig nok, at der flere steder i den kommunale sektor er problemer med, om vi får service nok for pengene.

Det er jo ikke alt, man siger fra højresiden i salen, selv om jeg godt nok ikke synes om den måde, de formulerer det på, der ikke tit har en kerne af sandhed i sig, men man er helt ensrettet i højresiden ved at sige, at af ideologiske årsager er den eneste løsning mere udlicitering, mere privatisering, altså efter min målestok mere afdemokratisering. Det kan vi selvfølgelig ikke støtte, men på den anden side mangler vi måske i højere grad at komme med nogle svar, og Enhedslistens svar på løsningen af de problemer, der vitterlig er, er helt tydeligt mere demokratisering ude i kommunerne, og vi peger på to hovedredskaber:

Det ene er at udvide demokratiet på arbejdspladsen. De kommunalt ansatte ved jo i virkeligheden bedre end de fleste, hvad der meget nemt kunne gøres bedre, hvad der er klodset organiseret, og hvordan man kunne få mere ud af ressourcerne. Vi ved jo ude fra praksis, at vi har topstyrede kommuner, topstyrede afdelinger i kommuner samt institutioner med en hær af mellemledere, som ikke er med til at sikre, at vi får det meste ud af ressourcerne.

Et af de største problemer er efter vores opfattelse, at vi har offentlige arbejdspladser,